

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Terumah

תורה מאדמו"ר הרב ר' דובער נבג"מ שבת פ' תרומה

Torah from our master, teacher, and rabbi, Rabbi Dovber, of blessed memory,
Shabbat Parashat Terumah.

"And they shall make for Me a sanctuary, and I will dwell among them." It can be explained that it should have said "and I will dwell in it" [within the sanctuary], as it refers to the sanctuary, so why does it say "among them"—meaning within Knesset Yisrael (the assembly of Israel)? And what is the concept of establishing the sanctuary for the indwelling of the Divine Presence in Knesset Yisrael? However, first, we can explain each particular aspect of the construction of the Mishkan: the ten curtains, the Ark, the Menorah, the Table, the Golden Altar, and the Outer Altar, etc. It is known that the entire structure of the Mishkan corresponds to the ten supernal Sefirot of Atzilut, both in their immanent and transcendent aspects. This can be understood by first introducing the general concept of the Mishkan, which consisted of two overarching elements: the first being the curtains, which represent the transcendent surrounding levels, and the second being the vessels—the Ark, the Menorah, the Table, and similar items—which correspond to the vessels.

עשו לי מקדש ושכنتי בתוכם. ויל דהיל"ל ושכנתי בתוכו [בתוך המקדש] דהא [במקדש קאי] ו[מהו בתוכם בתוך כנסו], ומהו עניין הקמת המקדש להשתראת השכינה בכאן". אך הנה ייל תחלה בכל עניין פרטיא מעשה המשכן בעשר יריעות וארון מנורה ושולחן ומזבח הזהב ומזבח החיצון כי, והנה [ידע] לכל ציור המשכן הוא לנגד ע"ס עליונות דעתך באו"כ ומkipim. יובן זה בהקדדים תחלה בכללות עניין המשכן שהוא בו ב' דברים כללים, הא' היריעות שהם בח' המקיפים העליונים, והב' הכלים [ה]ארון ומנורה ושולחן וכיה"ג שהם בח' הכלים.

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Terumah

תורה מאדמו"ר הרב ר' דובער נבג"מ שבת פ' תרומה

Torah from our master, teacher, and rabbi, Rabbi Dovber, of blessed memory,
Shabbat Parashat Terumah.

To understand this, we must first understand the verse: "And you shall know today and take it to your heart [etc.]." It is known that this entire concept consists of two aspects. The first is the initial knowledge in the intellect regarding the Divine Unity, as it states, "And you shall know today." The second aspect is bringing this understanding into the heart, meaning that the very knowledge and comprehension in the mind must be internalized into the heart. This is what is meant by "and take it to your heart," indicating that these are two separate commandments. It implies that if one fulfills the requirement of knowledge in the intellect but does not internalize it in the heart, it is meaningless, for the main objective is the internalization into the heart. When it is truly taken into the heart, it gives birth to love and awe in the heart, which corresponds to the commandment of "And you shall love [the Lord your God]" in the Shema. Even though one may fulfill the mitzvah of recognizing Divine Unity intellectually, this alone does not constitute the mitzvah in its full sense, for the true unity of Hashem and Elokim only dwells when the divine comprehension reaches the heart specifically. This is because the essence of a human being is defined in this way, as it is written. This is also the meaning of "And I will dwell among them"—that the Divine Presence resides within the heart of every individual Jew. The plural term "among them" implies that it applies to each and every person. This is because there are two aspects of the heart: the inner heart and the outer heart. Therefore, the verse states "among them"—within both aspects of the heart, which are interconnected. This is what we mean when we say in prayer, "Unify our hearts,"

הבין עניין הפסוק וידעת היום
והשבות אל לבך [כו] DIDOU
שכלל העניין ב' דברים הם, הא'
הידיעה בתוכלה בכל המוח
ביחוד אלק' ז"ש וידעת היום.
[ו] הב' עניין ההשבה אל הלב
זה ייינו אותן [ה] הידיעה וההשגה
שבמוהו יש[ו]ב אל הלב, ז"ש
והשבות אל לבך שב' מצות הן
ומשמע אדם קיים רצוי הידיעה
במוח ולא השיב אל הלב אין זה
כלום דהעיקר הוא [ה] השבה אל
הלב, שמצוה שהשיב אל הלב
יולד אהוי"ר בלב והוא מצות
ואהבת שבך"ש כו. ואע"פ
שקיים מצות ייחוד אלק' בהשגה
שבמוהו אין זה מצוה כלל שיהי'
שורה בזה ייחוד עליון דהוי'
ואלקיים ממש כ"א בבוא אור
ההשגה אלק', בכל הלב דזקא,
לפי שזהו עיקר בח' אדם כמ"ש,
וזהו ושכנתו בתוכם בתוך לב של
כאו"א מישראל. ומ"ש בתוכם
לשון רבים משמעו גם בכל אחד
אחד, והיינו מפני שיש ב' לבבות
לב הפנימי ולב החיצון, אמר
בתוכם בתוך ב' [ה] לבבות
שמתיחסים כא", והוא מה שאמנו
אומרים ויחד לבבינו ח שיח שאמ
יש כמ"ש.

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Terumah

תורה מאדמו"ר הרב ר' דובער נבג"מ שבת פ' תרומה

**Torah from our master, teacher, and rabbi, Rabbi Dovber, of blessed memory,
Shabbat Parashat Terumah.**

<p>signifying that if there is division within the heart, as is written...</p>	
<p>First, we must understand the concept of the mitzvah of knowing the unity of God, as it is written: "For Hashem is Elokim," meaning that they are completely one [in the supernal unity]. This unity specifically involves the unification of the two names, Hashem and Elokim.</p>	<p>ויש להבין תחלה בעניין מצות הידיעה ביחיד אלקי' שהוא כמ"ש כי הוי הוא האלק'י' דכליא חדי' [מהיחוד עליון] יש בזה שמתויחדי' ב' שמות דהוי' ואלק'י' דוקא.</p>
<p>It is known regarding the verse: "For Hashem Elokim is a sun and a shield," that just as the shield of the sun serves as a covering to conceal and obscure the light of the sun, so too, the name Elokim serves to constrict and conceal the name Havayah.</p>	<p>והנה ידוע בעניין כי שם ו מג' הוי אלקים, כמו המגן של השמש שהוא הנרתק להסתיר ולהעלם אור [ה]שם, כך שם אלקי' הוי המצמצם ומסתיר על שם הוי'.</p>
<p>If so, we must ask: how can it be said that "Hashem is Elokim" literally, given that they are two opposites—since the name Hashem represents kindness and illumination, while the name Elokim represents constriction and concealment of the light?</p>	<p>וא"כ י"ל איך אמר דהוי' הוא אלקי' ממש מאחר שב' הפקים הם דשם הוי' בבח' חסד ואור שם אלקי' המצמצם ומסתיר האורכו.</p>
<p>However, the explanation is as follows: It is known that it is truly a wonder how existence can come into being from non-existence, as they are absolute opposites. How can the unlimited force produce a limited effect?</p>	<p>אך העניין [הוא] ידוע שבאמת הוא [דבר] פלא מהין יה' התהווות בע"ג מבלתי בע"ג [שהם ב' [דברים] הפקים, ואיך יפעול כה הבלתי בע"ג פועלתו מוגבלת.</p>
<p>Every force acts according to its nature, and if the Creator's force is infinite, then seemingly, the effect should also be infinite. Why, then, do we see that the divine force that created the heavens and the earth is boundless, yet the heavens, the earth, and all their hosts are finite and limited, subject to creation and destruction?</p>	<p>הלא כל פועל [ין] פועל בדומה לו, ואם כחו בלאי גבול הר' גם הפעולה ידמה לו שתהי' בלאי מוגבלת, ולמה אנו רואים שכח הפעול [ה]אלקי' שב[רא] שמים הארץ בלאי בע"ג ותכלית שמים הארץ וכל צבאם הוא בעלי גבול ותכליתכו', והוון [ין] ונפסד' וכו'.</p>

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Terumah

תורה מאדמו"ר הרב ר' דובער נבג"מ שבת פ' תרומה

**Torah from our master, teacher, and rabbi, Rabbi Dovber, of blessed memory,
Shabbat Parashat Terumah.**

<p>The answer must be that the action and creation do not emerge directly from the essence of the divine force itself, but rather through an intermediary that stands between them. This intermediary serves as a shield and cover, constricting the essential light of the name Havayah.</p>	<p>אלא צ"ל שלא ממהות עצמות כה [ה]אלקי ימ[צ]א הפעולה והבריאה כ"א ע"י אמצעי בינם, והוא עני הניתק ומגן שבא למצוות עצם א/or דשם הו' כו.</p>
<p>This is what is called a "screen" or "curtain" that separates between Atzilut and Beriah, similar to the shield or covering of the sun. This shield does not completely block the light of the sun; rather, it allows the intense light of the sun to be received by clothing it in this covering, called a shield or covering. Through this, the light undergoes a slight change in its essence, enabling it to shine in a way that can be received.</p>	<p>והוא הנק' מסך ופריגוד המפסיק בין אצ' לבריאה", כמו מגן ונרתק המשמש לאלא כדי שיויכל[ו] לקבל אור השמש בהair ביוור מתלבש בלבוש זה שנק' מגן ונרתק שע"י יבוא האור בשינוי המהות קצת, אז יאיר אור שיויכלו לקבל.</p>
<p>Consequently, the primary illumination in the world comes specifically from the light that emerges through the covering and shield of the sun. This is well understood.</p>	<p>ונמצא עיקר ההארה בעולם הו' מן האור היוצא מן הניתק ומגן המשמש דוקא וד"ל.</p>
<p>This is what is called a "reflection of a reflection" or a "derived light," as explained elsewhere. As it is written: "In Your light, we shall see light."</p>	<p>וזהו הנק' הארה דהארה או אור של תולדה [ו[כמ"ש בם"א, ז"ש].'באורך נראת אור [כו]</p>
<p>This is the concept of the name Elokim, which constricts the light of the name Havayah. However, this constriction is for the sake of the recipients so that creation can come into being as a finite entity from nothing.</p>	<p>וזהו עניין שם אלקים הממצוות לאור שם הו'. ואמנם מצומם [זה הוא בשבייל המקבלים דהינו שיויכל להיות התהווות הבריאה יש מאין בבח' גבול</p>
<p>Without the contraction of the name Elokim, all divine influence and effusion from the name Havayah would be infinite.</p>	<p>ואם לא בבח' המצוות דשם אלקים ה' כל התפשטו' [ו[שפע אלקי' שם הו' [ה]כל בלתי בע"ג.</p>
<p>Therefore, it is understood that from the shield and covering—meaning from the name Elokim specifically—comes and is drawn all the existence of</p>	<p>ונמצא מובן שבח' המגן ונרתק שהוא שם אלקי' דוקא ממנו וע"י</p>

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Terumah

תורה מאדמו"ר הרב ר' דובער נבג"מ שבת פ' תרומה

**Torah from our master, teacher, and rabbi, Rabbi Dovber, of blessed memory,
Shabbat Parashat Terumah.**

<p>created beings, bringing them from nothing into being. This is well understood.</p>	<p>דוקא נ麝ך כל התהוות הברואים מאין ליש וד"ל.</p>
<p>With this, we can understand why, in the account of Creation, the name Elokim is specifically mentioned. As it is written, "In the beginning, Elokim created", and "Elokim said, 'Let there be light'", and all the statements of creation are in the name Elokim specifically.</p>	<p>ובזה יובן במע"ב מה שנזכר שם אלקים דוקא כי מ"ש בראשית ברא אלקים, ויאמר אלקים יהי אור וכל [ה] מאמר[ות] הכל בשם אלקים דוקא.</p>
<p>The name Elokim implies strength, a source, and an influence, as seen in the word "EI" within Elokim. It also includes the attribute of judgment and limitation, as our sages stated: "Initially, it arose in thought to create the world with the attribute of judgment." This is well understood.</p>	<p>ואלקים הוא לשון כח ומקור ומשפיע, והוא תיבת אל שבאלקים וגם כלול ממדיו"מ [מידת הדין והצמצום] וכמארץ"ל בתחילה עלה במחשבה לברא במדה"ד כ' וד"ל.</p>
<p>This is the meaning of what was said: "Before the world was created, He and His Name alone existed." The explanation is that "He and His Name" refers to the name Havayah, which is His essential Name, not referring to His actions that bring existence into being.</p>	<p>וזהו שאמר קודם שנברא העולם ה' הוא ושמו בלבד, פ"י הוא ושמו הינו שם הוי' ב"ה שזהו עיקר שמו העצמי ולא ע"ש הפעולה שמהווה את הכל.</p>
<p>The Yud in the name Havayah signifies continuous creation, bringing all into being. However, this occurs specifically through the name Elokim, as explained earlier.</p>	<p>כ"י י"ד דשם הוי' מורה לעתיד ולהבא שמהווה את הכל והוא ע"י שם אלקים דוקא מטעם ה"נ"ל.</p>
<p>Therefore, before creation, the name Havayah was completely unified with His very essence. Just as He Himself was alone in absolute unity within the Infinite Essence, so too was His Name—the name Havayah—completely one with Him.</p>	<p>ע"כ קודם הברירה ה' שם הוי' [זה] כלול בעצמותיו ממש. כמו שהוא בעצםו בלבד [ו] ביחס האמיתית בעצמות הא"ו, כך שמו דשם הוי' מיוחד בו ממש.</p>
<p>This is the meaning of "He and His Name alone"—there was nothing else to unify with Him except His essential Name.</p>	<p>וז"ש ה' הוא ושמו בלבד ואין עוד דבר להתייחד זולת שמו העצמי.</p>

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Terumah

תורה מאדמו"ר הרב ר' דובער נבג"מ שבת פ' תרומה

**Torah from our master, teacher, and rabbi, Rabbi Dovber, of blessed memory,
Shabbat Parashat Terumah.**

<p>However, after the constriction of the name Elokim, which enabled creation to exist, it was necessary to state: "And you shall know... that in the heavens above... there is none else."</p>	<p>משא"כ אחר הצמצום דשם אלקים שנמשך מזה התהווות הבוראי' הזכיר לומר וידעת כי בשמים ממעל כי אין עוד.</p>
<p>But before the constriction, there was nothing else except He and His Name alone. This is well understood.</p>	<p>אבל קודם הצמצום לא היה עוד [זולת הוא ושמו בלבד].</p>
<p>Likewise, even after the constriction of the name Elokim, it is stated: "For Hashem is Elokim", meaning that they are completely one.</p>	<p>וכמו"כ גם לאחר הצמצום דשם אלקים אמר כי הוא הוא האלקים דכלא חד ממש.</p>
<p>This is because even the name Elokim, which constricts, is drawn from the Infinite Essence itself. He, blessed be He, is omnipotent, and thus, He also possesses the power to limit, which is expressed in the name Elokim.</p>	<p>לפי שם שם אלקים המ掣צם הרי הוא מכחיו של א"ס בעצמו שהוא ית' כ"ל יכו"ל, ויש בו גם כח המגביל והוא שם אלקים זה.</p>
<p>Since He Himself, may He be blessed, established this shield and covering—the name Elokim—in order to enable finite creation, this limitation and constriction do not apply to His essence at all, but only to the recipients, allowing them to exist as finite beings.</p>	<p>ומאחר שהוא בעצמו ית' עשה בחי' המגן ונרתך זה דשם אלקים כדי שייה' בראיה בע"ג כי א"כ אין זה הגבלה וצמצום כלל לגבי עצמותו רק למקבלים בלבד. כדי שייה' במציאות יש וגבול כן.</p>
<p>On the contrary, the name Elokim is unified with the Infinite Essence just as the name Havayah was before creation, when "He and His Name alone" existed.</p>	<p>ואדרבה שם אלקים זה מתייחד בעצמות א"ס ב"ה כמו שם הוי קודם הבריאה שהוא הוא ושמו בלבד ממש.</p>
<p>Even now, after the constriction of the name Elokim, there is truly none else besides Him, despite the existence of the created world. As it is written: "In the heavens above and on the earth below, there is none else."</p>	<p>גם עתה אחר הצמצום דשם אלקים הרי אין עוד זולתו ית' הגם שכבר נברא העולם וכמ"ש בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד.</p>
<p>This is because the names Havayah and Elokim are ultimately united in perfect unity. Since both derive from the same singular Divine source, they do not</p>	<p>והיינו מפני היחוד דשם הוי ואלקים בתקלית היחוד מאחר שמכח אחד דאתה פ' שניהם</p>

Mitteler Rebbe- Torah Chaim

Parshas Terumah

תורה מאדמו"ר הרב ר' דובער נבג"מ שבת פ' תרומה

**Torah from our master, teacher, and rabbi, Rabbi Dovber, of blessed memory,
Shabbat Parashat Terumah.**

represent two opposites at all with respect to His essence.	מכח א' יצאו ביחיד גמור ואין[ן] ב'. הפקים כלל לגבי עצמותו ית'.
As it is written: " I, Hashem, have not changed. " Just as before creation, " He and His Name alone " existed, so too after creation, He and His Name remain unchanged. The name Elokim does not truly limit Him at all. This is well understood.	וכמ"ש אני הו' לא שנית ב' קודם הבריאה שה' הוא ושמו בלבד, כך אחר הבריאה הוא שמו כ' שאין שם אלקים מצמצם כלל וד"ל.
This is similar to what we say in prayer: " You were before the world was created... You are the same now. " This means that before creation, He was revealed , and now, after creation, He is hidden , but still He and His Name remain as One —unchanged at all by creation. This is well understood.	וכמו שאנו אומרים אתה הו' קודם שנברא כ', אתה בגליו והוא נסתר, היינו הוא ושמו הנ"ל שאין בזה שום שינוי כלל מקדום הבריאה לאח"כ מטעם הנ"ל וד"ל.
This is the essence of the mitzvah of unifying God's oneness , as it is written: " And you shall know today... that Hashem is Elokim. "	וזהו עיקר מצות היחود באלקיות כמ"ש וידעת היום כ' כי הו' הוא '[ה]אלקים כ'.
The two names, Havayah and Elokim , are united in absolute oneness.	דב' שמות דהוי' ואלקים הן מיוחדים בתכלית.
This applies specifically to man , who is created in the image of the supernal Adam , and is thus composed of both divine names, Havayah and Elokim .	וזהו דוקא באדם שהוא בצלם אדה"ע, שכלל מב' שמות הללו דהוי' ואלקים.
Therefore, he is commanded to know and internalize this unity in his heart—that Hashem is Elokim , and that there is no other existence besides Him, not even the highest angels.	ע"כ נצטווה בידיעה זו והשבה אל הלב שהו' הוא '[ה]אלקים ולא שום בריאה זולתו אף' מלאכים עליונים.
A proof of this is the fact that in all other created beings, only the name Elokim is mentioned , as in: " And Elokim said, 'Let there be light.' "	וראי' לזה הוא [מ]מה שהוא רואים שבכל הברואים זולות האדם לא נ' בו רק שם אלקים בלבד כמו 'ויאמר [אלקים] יהי אור כ'.
This is because all creations were brought into being only through the name Elokim , as explained above.	שכל הנבראי' לא נבראו רק בשם אלקים מטעם הנ"ל.

NOT COMPLETE...